

Boaz als beeld van Christus

Lessen uit Ruth 2

Boaz is niet alleen een voorafschaduwing van onze machtige Verlosser, maar ook een prachtige illustratie van de genadige wegen van de Heer die Hij met elk van ons gaat. Het is een voorrecht niet alleen Zijn Persoon en werk te kennen, maar ook te ervaren hoe Hij in genade leidt tot de kennis van Hemzelf. Wij ondervinden hoe genadig Hij is in Zijn omgang met ons. Wij zouden wensen dat alle gelovigen meer in die verborgen omgang met Christus zouden leven. Dat kun je niet uitleggen, dat wordt alleen gekend door Christus en door het eigen hart, een strikt persoonlijke ervaring.

Die persoonlijke omgang wordt mooi weergegeven door de vriendelijke manier waarop de rijke Boaz de vreemdelinge Ruth tegemoet treedt. Zijn manier van doen wordt gekenmerkt door genade en waarheid en laat iets zien van Hem, door Wie genade en waarheid is geworden (Joh. 1:17). In onze zwakheid kunnen wij genade tonen ten koste van de waarheid of de waarheid handhaven ten koste van de genade. Bij Christus gaat de openbaring van genade samen met de volmaakte handhaving van de waarheid.

Boaz stelde vriendelijk zijn rijkdom ter beschikking van deze vreemdelinge uit Moab, iemand die naar de letter van de wet niet eens in de gemeente van de Heer mocht komen, zelfs niet tot het tiende geslacht (Deut. 23:3). Zijn velden, de meisjes, zijn knechten en zijn bron - alles stond Ruth ter beschikking. Boaz zei haar op zijn velden te blijven en zich aan te sluiten bij de meisjes, om aren te rapen achter de maaiers en te drinken uit zijn bron. Hij zei geen woord over haar afkomst of haar armoede, geen verwijten over haar verleden en geen bedreiging voor de toekomst. Hij stelde geen eisen vanwege de overvloed die ze nu mocht genieten. Ze kreeg alles door zijn vrije en onbeperkte goedheid. Zo is Christus in de manier waarop Hij omgaat met zondaars, zoals ook wij waren. De genade stelt de beste hemelse gaven ter beschikking van een zondige vrouw bij de bron van Sichar. Genade gaf bevel aan de vissen van de zee ten behoeve van een zondig man zoals Petrus. Genade opende het paradijs van God voor een stervende rover. En zo heeft de genade ons allen gezegend met de onnaspeurlijke rijkdom van Christus, 'zonder geld en zonder prijs' (Jes. 55:1).

Maar de rijkdom van de genade verduistert de heerlijke glans van de waarheid niet, de genade vraagt juist om de waarheid. Boaz hoefde deze vreemdelinge niet te herinneren aan haar lage afkomst. Ruth zei zelf de waarheid daarover, maar de genade van Boaz bracht haar daartoe. Zij wierp zich op haar gezicht voor Boaz en cijferde zichzelf weg, bewust van de grootheid en nabijheid van degene aan wie zij iedere zegen te danken had. Door te vragen: 'Waarom betoont u mij uw gunst, dat u het oog slaat op mij?', erkende zij dat er niets in haarzelf was wat die genade verdiende. Ze wist dat zij door haar afkomst geen aanspraak op Boaz kon maken en beleed: 'Ik ben een vreemdelinge'. Daar, alléén tegenover deze vriendelijke man, kende ze hem zijn ware plaats toe en nam zij haar ware positie in.

Er zijn meer mooie voorbeelden van de wegen van genade en waarheid tijdens de dagen van onze Heer, bij voorbeeld in Johannes 4, waar de Heer in genade een arme zondaar vertelt over de vrije gift van het levende water, 'dat springt tot in het eeuwige leven.' Dat roept de waarheid te voorschijn over die zondige vrouw zelf. De woorden van de Heer Jezus: 'Ga heen, roep uw man', waren waarheid en vertelden haar alles wat zij ooit gedaan had. Het vervolg: 'en kom hier' was de genade die haar verwelkomde met de liefde van God. De waarheid maakte de zonde in haar hart openbaar, maar de genade openbaarde haar dat Hij haar liefhad en uitnodigde tot Hem te komen, ondanks dat Hij alles wist die zij ooit gedaan had.

Laten we ook kijken naar Mattheüs 15, het verhaal van de Kananese vrouw. Deze vrouw was net als Ruth een vreemdelinge, een vrouw uit Kanaän. We zien daar dezelfde ontvouwing van de wegen van genade en waarheid. De discipelen wilden de waarheid handhaven ten koste van de genade en zeiden: 'Stuur haar weg'. Maar al wilde de Heer dat niet, Hij zou geen genade bewijzen ten koste van de waarheid. Daarom ging Hij op zo'n manier met haar om, dat de waarheid over haar eigen lippen kwam: 'Ja, Heer, maar ook de honden eten van de kruimels die van de tafel van hun meesters vallen'. Zij erkende de waarheid dat ze maar een hond was, maar zag dat de Heer de genade, die haar een kruimel die voor de honden bestemd was, niet zou weigeren. Die genade bracht haar tot de waarheid over haarzelf. Haar geloof werd beloond, want de Heer, Die Zich verblijdde over haar antwoord en haar beroep op Zijn genade, kon zeggen: 'O, vrouw, groot is uw geloof; u geschiede, zoals u wilt' (Matth. 15:21-28).

Het was een heerlijk ogenblik in ons leven, toen we alléén waren met de Heer. In de nabijheid van de genade van Zijn hart werden we ons bewust van de slechtheid van ons hart. Het was een voorrecht in die ogenblikken te leren dat, hoe slecht we ook zijn, de genade van Zijn hart in alles voorziet. Zo vertroostte Boaz het hart van Ruth. Zij had de waarheid erkend: 'Ik ben maar een vreemdelinge', en Boaz leek te zeggen: 'Je kunt me niets over jezelf vertellen wat ik nog niet weet': 'Het is mij allemaal verteld, alles wat u ... gedaan hebt' (2:11). Ruth hoefde niet bang te zijn dat er op een dag iets ontdekt zou worden over haar verleden, waardoor Boaz zijn genadegaven zou herroepen. Zij kon onbevreesd zeggen: 'U hebt mij getroost, en u hebt naar het hart van uw dienares gesproken' (2:13). Niets raakt zo het hart zo, als te leren in de nabijheid van de Heer dat Hij alles van ons weet en ons toch liefheeft.

Daarmee is echter nog niet alles gezegd over dit gedeelte van de geschiedenis van Ruth. Boaz had haar zijn genade betoond en Ruth had de waarheid beleden. Dit had wel vrede gebracht voor haar geweten en vreugde voor haar hart, maar Boaz wilde meer dan Ruth bemoedigen en haar vervolgens dankbaar achter laten. Ook al was Ruth tevreden en verwachtte zij geen verdere zegeningen, hij had meer te geven. Boaz zou pas tevreden zijn als Ruth, met wie hij zo hartelijk gesproken had, bij hem kon blijven. Daarom zei hij: 'Kom hierheen' (2:14). De Heer gaat in diepere zin ook zo met ons om. Als Hij onze vrees

wegneemt, tot ons hart spreekt en onze genegenheid wint, dan verlangt Hij er naar dat wij bij Hem blijven. Liefde is pas tevreden als degene die geliefd wordt dichtbij is. Met dit doel is Hij 'voor ons gestorven, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven' (1 Thess. 5:10). Het zal ons blij en gelukkig maken als wij ook gehoor geven aan de vriendelijke uitnodiging: 'Kom hierheen'.

Zo kwam Ruth in het gezelschap van mensen die zij daarvoor niet kende. Maar toen zij 'ging zitten naast de maaiers', zat zij dicht bij Boaz; want we lezen: 'hij reikte haar geroosterd koren aan'. Gelukkig zijn wij als we zitten in de nabijheid van de Heer, bewust van Zijn tegenwoordigheid. Dan zullen wij ons voeden met het koren van het land. Wij zullen net als Ruth verzadigd worden en overhouden (2:14). In Zijn nabijheid wordt onze ziel gevoed en ons hart bevredigd en het tevreden hart zal van die volheid aan anderen geven.

Hamilton Smith

Uit: 'Groeien in genade' (het Bijbelboek Ruth)

door W.T.P. Wolston en H. Smith

te bestellen bij bestel@uhwdw.nl